

MORFARS ÄVENTYR

Författare

Matilda Mållberg, Nathalie Linnér & Lovisa Algovik

Illustratör

Elinor Algovik

Tack till

Vår duktiga illustratör Elinor Algovik, som skapat samtliga bilder i boken

Handledare Niklas Blixt som stöttat oss genom hela arbetet

Elever i åk. 3, Kvännarskolan som givit oss idéer för skapandet av boken

Lärare och rektorer på Kvännarskolan som visat ett öppet sinne och givit oss möjlighet att träffa eleverna i åk. 3.

Rektor Jörgen Johnsson, Västerviks Gymnasium

-Malte, vilken överraskning! Kommer du på besök, vad glad jag blir!

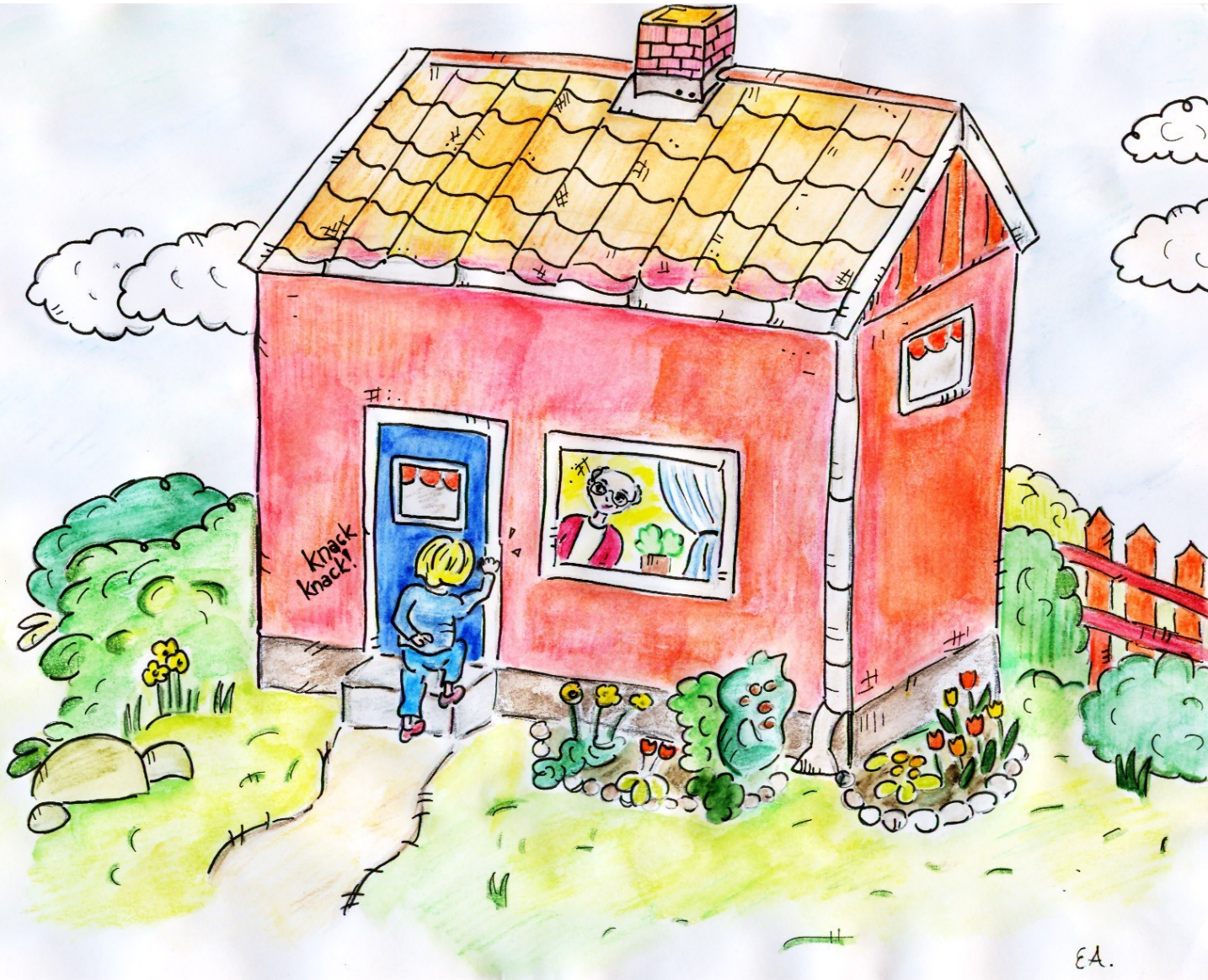
-Hej morfar, jag vill höra en av dina berättelser från förr i tiden, när du var liten.

-Klart du ska få det min pojk. Mormor har precis åkt iväg så jag behöver lite sällskap. Hon har dessutom bakat lite bullar, kom in så ska du få smaka några!

-Jo förstår du min lilla gosse! För länge sedan, när jag var i din ålder så var det inte mycket som såg ut som det gör idag. Jag hade en pojke i min klass som stack ut och inte var som alla andra. Den här pojken hette Gustav. Gustav hade det inte så lätt för sig, eftersom han inte var som alla de andra barnen på min tid.

-Men morfar, varför var han inte som alla de andra barnen?

-Ja du är precis som din mor, lika nyfiken min vän. Men om du väntar lite nu så ska jag berätta för dig.

-Så barn, nu är klockan halvtio och ni vet väl vad det betyder? Sa fröken

-RAAAST! Ropade barnen i kör och slängde på sig skorna och sprang ut genom skolans portar.

Medan alla barnen var i full fart med att spela fotboll, hoppa hopprep och byta hockeykort stod Gustav kvar vid porten och väntade på att det skulle ringa in. Jag kommer ihåg att jag tyckte lite synd om honom, men jag visste inte vad jag skulle göra. Jag var rädd att jag själv skulle bli retad.

VECKAN
MÅ: *
teater
+ bild...
TIS: eng.
s. 9-12
ONS:
Simhall!
TOR: sve.
uppg. 22
6.19
FRE:
utflykt!
LÖR: Tredig
SÖN: kelt!

OBS!
Utflykt på
fre! stå!
eat stå!

-Gustav, ska inte du vara med och byta hockeykort?! Ropade Lasse

-Eller du kanske hellre vill hoppa hopprep med tjejerna! Snäste Konrad. Vad tycker du Benjamin?
Passar han inte bättre hos tjejerna?

-Eeh, tjaa, joo kanske. Svarade jag tveksamt.

- Benjamin, kanske är du bög precis som han? Sa Lasse hånfullt.

Då visste jag inte riktigt vad det innebar att vara bög. Men jag visste att det var något de flesta inte tyckte om, så jag svarade nej. Jag ville ju ha mina vänner kvar.

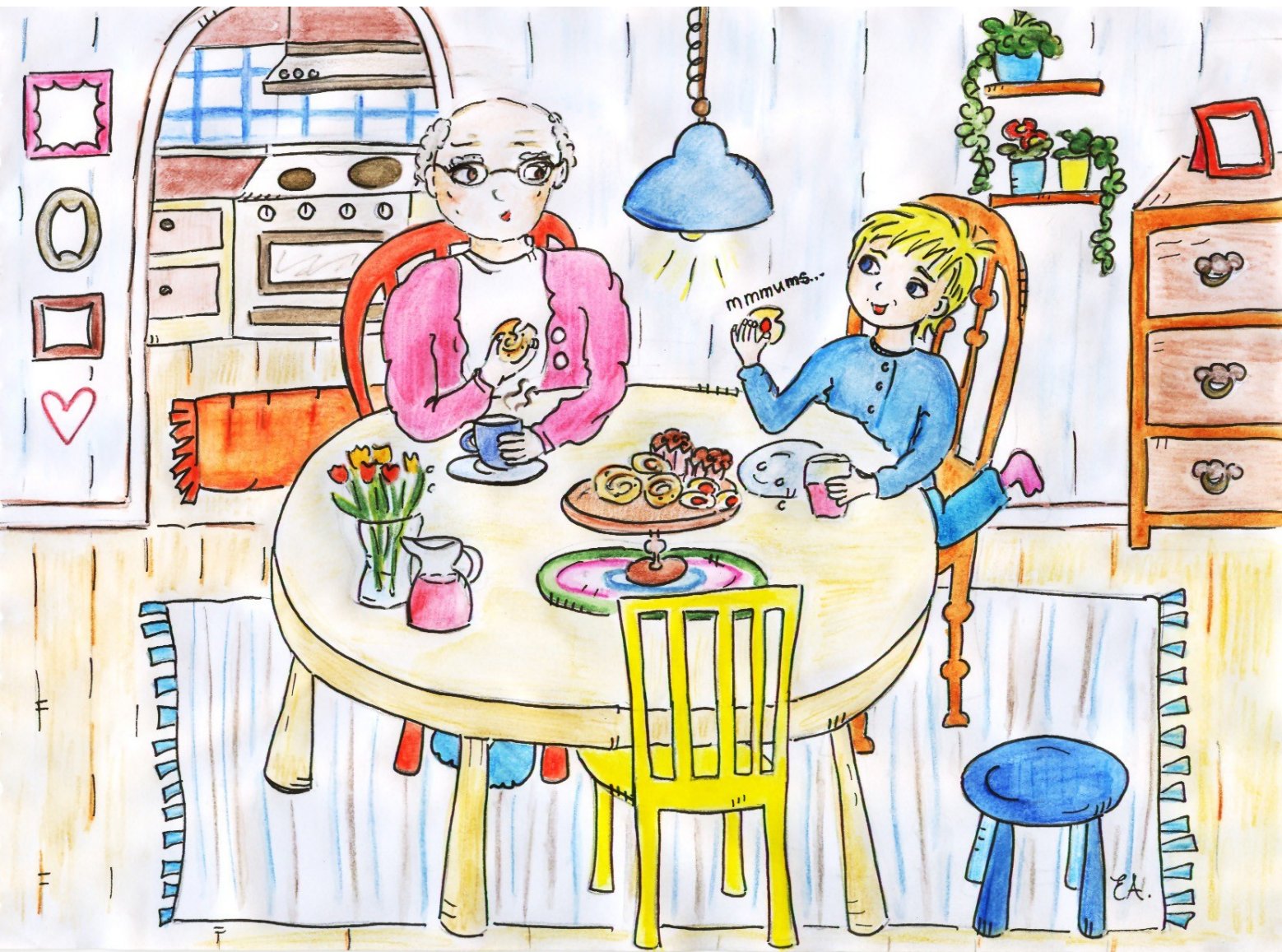

-Men vad hände med Gustav? Hjälpte du aldrig honom, morfar? Du har ju sagt att man ska hjälpa de som har det svårt och att det inte spelar någon roll vem man tycker om!

-Det är mycket riktigt Malte, men det hade jag inte lärt mig då. Men en dag kom en ny flicka till klassen. Hon var vacker som en ängel. Flickan hette Angelica.

-Precis som mormor!

-Ja, precis som mormor.

När jag såg Angelica för första gången så tänkte jag att det var det vackraste jag sett. Jag skulle göra allt för att få vara med henne. Hon gjorde sig verkligen värd namnet som betydde den änglalika. Angelica bröt mönstret i klassen på alla sätt. Hon blev klassens, men framförallt Gustavs, räddning. Redan första rasten hände något som aldrig hänt förut. Klassen hade bestämt sig för att spela fotboll och Angelica ville gärna vara med. Lasse och Konrad började att dela in oss i lag.

-Men Gustav då, ska inte han vara med? Frågade Angelica klassen

-Pfft! Snäste Lasse. Vi vill inte att bögar ska vara med och spela fotboll. Vem vet vad som kan hända då?

-Men han är väl som vem som helst för det? Sa Angelica upprört.

-Hah! Sa Konrad hånfullt. Är du blind eller? Han köper ju sina kläder på tjejavdelningen!

-Okej, då kanske inte jag heller passar in, jag som har min brors tröja på mig. Sa Angelica och sprang efter Gustav som givit sig av för länge sen.

Jag kunde inte koncentrera mig på fotbollen, mina tankar var bara hos Angelica. Jag undrade om hon hittat Gustav. Kanske tyckte hon om honom? Jag var tvungen att leta rätt på dem! Jag prinsen Benjamin, måste rädda prinsessan Angelica.

-Lasse, jag måste kissa! Viskade jag till Lasse och sprang iväg från fotbollsplanen, i samma riktning som Angelica.

-Hej, sa jag på skakig röst när jag hittade Angelica och Gustav.

-Är det Lasse som har skickat dig? Snäste Angelica argt. Gå om du är lika feg som resten av klassen! Ser ni inte att Gustav mår dåligt?

-Jo, jo, jag vill bara hjälpa till! Sa jag osäkert.

-Bra! Då kan du börja med att säga förlåt till Gustav.

-Förlåt mig. Jag tycker inte alls att du är konstig Gustav, jag har bara inte vågat säga något tidigare.

Dagen avslutades med att jag och Gustav följde med Angelica hem. Vi drack soft, åt hembakade bullar och spelade TV-spel. Aldrig hade jag trott att Gustav skulle vara så bra på att köra bil!

-Hej mamma, är du också hemma? Sa Angelica glatt.

Jag tyckte det var lite märkligt, jag trodde att jag precis träffat hennes mamma. Hon hade ju stått och bakat bullar i köket när vi kom. Gustav verkade inte tycka att det var något konstigt, så jag vågade inte fråga. Kunde det vara så att hon hade två mammor?

-Vill ni stanna kvar till middag pojkar? Frågade Malin, som det visade sig att en av Angelicas mammor hette.

-Nej, jag tror tyvärr att jag måste gå hem, sa Gustav. Mamma och pappa kommer bli oroliga annars.

Det var ingen tvekan om vad jag skulle svara. Det här var min chans att vara med Angelica själv. Jag svarade självklart ja. Men det fanns ett problem, hur skulle jag bete mig?

Hur betar man sig i en familj med två mammor egentligen? Är det likadant som när jag äter med min mamma och pappa? Kanske är dom...

..cirkusartister som hänger i lamporna och äter upp och ned.

..två häxor som håller prinsessan till fånga och ska laga mig i deras stora kittel.

..knäppa och äter smink till middag. De är trots allt bara tjejer i familjen.

-Hur blev det sen då morfar? Hängde ni några lampor och åt smink till mat?

-Haha, skrockade morfar. Nej du Malte, det blev en helt vanlig middag. Eller kanske lite roligare än vanligt, jag fick ju äta tillsammans med den vackraste personen i världen.

-Och Gustav då, hur gick det för honom?

-Hur gjorde ni då för att få Lasse och Konrad att förstå att det inte var något fel på Gustav?

-Det skulle vara häftigt att säga att det blev ett stort slag där vi vann över Lasse och Konrad. Men Angelica behövde bara prata med dem, i verkligheten är ord starkare än något annat. Så, i den här berättelsen var det inte prinsen som räddade prinsessan, utan prinsessan som räddade prinsen.

-Wow! Men morfar, hittade Gustav någon han kunde bli kär i?

-Det visade sig ta lite tid. Men idag lever Gustav tillsammans med en trevlig man vid namn Konrad och tillsammans har de en bilverkstad.

-Hah, ja du sa ju att han var så duktig på att köra bil! Men vem var egentligen prinsessan Angelica?

-Du känner idag prinsessan Angelica som din mormor.

Gustav, Angelica och jag blev bästa vänner och lekte varje dag. Efter bara några veckor började fler i klassen förstå att det inte var något konstigt med Gustav, eller Angelica. Vi började alla leka tillsammans. Men det svåra var att få Konrad och Lasse att acceptera förändringarna som skett. De försökte få att allt skulle bli som det varit tidigare, men fler och fler valde Gustavs sida.

En dag tog Angelica fram sina magiska krafter för att få klassen att bli en enad trupp. Prinsessan Angelica och prinsen Benjamin skulle tillsammans med klassen tämja de två drakarna Lasse och Konrad. Vi skulle inte längre vara fiender. Angelica sa ofta till mig att rädsla är den största anledningen till hat. Det var så vi skulle hjälpa dem. Jag förstod inte riktigt vad hon menade då, men det gör jag idag.

När sommarlovet kom var alla medlemmar i klass 3B goda vänner med varandra. Vi badade och lekte under hela lovet och såg fram mot att börja 4:an, även Gustav.

EA.

Den här barnboken är ett resultat av vårt projektarbete 2012.

Syftet med detta projektarbete har varit att få homosexualitet mer accepterat i samhället. Detta på grund av kunskapsbrist. Okunskap skapar fördomar, och genom detta arbete ska detta förebyggas.

Vid en enkätundersökning gjord på Västerviks Gymnasium kring frågor om homo-, trans- och bisexualitet blev resultatet mycket oroväckande från vissa klasser. Det visade sig att få elever tagit del av någon form av undervisning där man berör dessa frågor. Detta har troligtvis resulterat i okunskap och i vissa fall fientlighet.

För att få detta mer accepterat tror vi man måste börja belysa dessa frågor i redan tidig ålder. Därav valet att göra en barnbok.

Nathalie, Matilda & Lovisa

PHP42204-16

Denna bok är skapad på solentro.se

Ansvarig utgivare för denna bok är Nathalie Linnér.